برشی از روزنامه‌ها

۲ نگاه درباره نظرخواهی رئیسی از منتقدان

روزنامه قدس نوشت: مردم برخلاف تبلیغات سوء دشمنان در انتخابات ریاست جمهوری مشارکت پررنگی داشتند اما برخی گروه‌های سیاسی که از آنها انتظار همراهی با مردم می‌رفت، در این موج همراه نشدند و تلاش کردند با عدم حضور خود مشروعیت نظام را زیر سؤال ببرند اما شاهد بودیم که پس از برگزاری انتخابات، رئیس‌جمهور منتخب از برخی از همین افراد و جریان‌ها برای اداره کشور نظرخواهی کرد و برنامه خواست که این موضوع در رسانه‌ها بازتاب زیادی داشت. درخواست همفکری از صاحبنظران ناشی از منش و شخصیت چندبعدی آقای رئیسی است. تنها یک شخصیت ملی و کلان‌نگر به این مسئله باور دارد که از نگاه همه گروه‌ها در اداره کشور به‌ویژه سه حوزه اقتصاد، سیاست داخلی و دیپلماسی استفاده کند.

رئیس‌جمهور جدید می‌تواند از همه سلایق و ظرفیت‌ها در اداره قوه مجریه استفاده کند اما نکته مهم آن است که این مسئله نباید به بستری برای سهم‌خواهی یا ایجاد توقع تبدیل شود. در این باره دو دیدگاه وجود دارد؛ یک نگاه معتقد است شرایط و مشکلات کشور به حدی پیچیده و خطیر است که جز با حضور همه سلایق امکان عبور از مشکلات وجود ندارد و گره‌گشایی از بن‌بست‌های اقتصادی و معیشتی مردم جز با هم‌افزایی همه جریان‌های داخل کشور ممکن نیست و با توجه به روحیه‌ای که آیت‌الله رئیسی دارد، قطعاً در راه رفع مشکلات اقتصادی و معیشتی از هیچ اقدامی در این زمینه فروگذار نخواهد کرد. در مقابل عده دیگری معتقدند که مردم در انتخابات این سلیقه را برای اداره کشور انتخاب کرده‌اند و به تبع این جریان‌ها هم باید اجازه بدهند که دولت منتخب مردم کار خود را انجام دهد. استدلال این دسته این است که اگر جریان‌های فکری متفاوت و معارض با رئیس‌جمهور منتخب بخشی از مدیریت میدانی کشور را در دست بگیرند ممکن است سیاست‌های دولت جدید را اجرایی نکنند اما در هر حال یک بعد تصمیم و نگاه رئیس دولت جدید، این است که به خارج از کشور پیام همگرایی و وحدت ارسال می‌کند.

آژانس باید به رویکرد فنی و غیرسیاسی بازگردد

فواد ایزدی عضو هیئت علمی دانشکده مطالعات جهان دانشگاه تهران در یادداشت روز روزنامه جام‌جم نوشت: بر اساس تجربیات سالیان گذشته چند نکته درباره آژانس بین‌المللی انرژی اتمی وجود دارد. نکته اول این است که آژانس یک محیط سیاسی است، به این معنا که اعضای شورای‌حکام همیشه اکثریت غربی داشته و آژانس از این نظر یک ابزار سیاسی در دست کشورهای غربی بوده که هرگاه خواسته‌اند، فشار خود را نسبت به کشورهای دیگر افزایش یا کاهش داده‌اند.

نکته دوم این است که به دلیل سیاسی بودن آژانس و ارتباط نزدیک آن با کشورهای غربی و به‌ویژه امریکا برخی اطلاعات جمهوری اسلامی در این رفت و آمدها افشا شده و از این رو در سال‌های اخیر شاهد شهادت دانشمندان هسته‌ای کشورمان بوده‌ایم، درحالی که این روند برخلاف منافع ملی بود چراکه به طور مثال پیش از اینکه بیانیه آژانس منتشر شود یک خبرگزاری غربی به انتشار متن آن اقدام می‌کرد و این نشان می‌دهد در این زمینه نشت اطلاعاتی وجود دارد و حتی در برخی مواقع این اتفاق مدیریت شده و رسانه هم ابزاری برای رسیدن به اهداف سیاسی آژانس بوده است. بر همین اساس طبق اسناد ویکی لیکس آقای آمانو، مدیرکل سابق آژانس به مقامات امریکایی گفته بود با آنها هماهنگ خواهد بود، در حالی که آژانس به عنوان یک نهادی در ذیل سازمان ملل باید بی‌طرف باشد.

نکته و مشکل سوم به داخل کشور بازمی‌گردد، غربی‌ها در هشت سال گذشته عادت کرده بودند امتیازهای زیادی را از ایران بگیرند بدون آن‌که امتیاز جدی بدهند، از این‌رو تمایل دارند این روند در دولت آقای رئیسی نیز ادامه پیدا کند، در صورتی که با توجه به اظهارات رئیس‌جمهور و وزیر خارجه کشورمان اعلام شد در ارتباط با آژانس و مذاکرات وین منافع ملی جمهوری اسلامی دارای اولویت خواهد بود، بنابراین سبک گذشته همراهی با آژانس که سودی هم برای کشور نداشته قرار نیست دوباره تکرار شود و این نکته باعث ناراحتی طرف مقابل شده است.

به عنوان نکته چهارم نیز باید گفت اگر طرف‌های غربی می‌خواهند مباحثی را که خودشان علیه ایران درست کرده‌اند به سرانجام برسد، باید توجه کنند که تجربیات هسته‌ای هشت سال گذشته در ایران فراموش نخواهد شد و هیچ دولت عاقلی به برخورد آنها با دولت آقای روحانی بی‌توجه نیست، بنابراین آنها می‌توانند روند خود را اصلاح کرده یا همان سیاست‌های قبلی را ادامه داده و در عین حال همان نتایج قبلی را که مبتنی بر شکست بود، تکرار کنند، بنابراین اجماعی که امریکایی‌ها در گذشته علیه ایران ایجاد کرده بودند، در حال حاضر به‌راحتی ایجاد نخواهد شد که البته این سخن به معنای رویکرد صفر یا صد نیست اما باید گفت قطعاً شرایط آنها در این زمینه بسیار سخت‌تر خواهد بود، لذا بهترین گزینه بازگشت آژانس به کار اصلی خود، یعنی رویکرد فنی است.

«۱۱ سپتامبر» تابلوی شکست امریکا

صبح‌نو در سرمقاله خود نوشت: ۲۰ سال پس از ۱۱ سپتامبر اگر قرار باشد به عملکرد ایالات‌متحده نمره داده شود، حتماً آن نمره، نمره قبولی نیست؛ واقعه‌ای که جهان را تکان داد و عاملی برای لشکرکشی امریکا به خاورمیانه شد. سؤال این است که اکنون دو دهه بعد از میلیتاریسم بوش پسر چه بر سر خاورمیانه و ایالات‌متحده آمده است؟ درباره خاورمیانه، وقایع چند ماه اخیر افغانستان به‌اندازه کافی گویاست. امریکا که با هدف نابودی طالبان به این کشور آمد، افغانستان را به طالبان تحویل داد و رفت. در این میان البته حدود ۹۰ میلیارد دلار هم هزینه ارتش و تجهیزات نظامی افغانستان شد. افغانستان نه به یک ملت تبدیل شد و نه به یک دولت قوی دست پیدا کرد. نه نهاد انتخابات قدرت یافت، نه حاکمان باکفایت بر این کشور مسلط شدند؛ کشوری با سال‌ها ناامنی و گرفتاری اقتصادی و معیشتی. در عراق هم اگر حمایت ایران از ملت عراق نبود اکنون همین دولت هم وجود نداشت. عراق هم تا دستیابی به یک دولت و ملت قوی هنوز فاصله دارد. در ۲۰ سالگی ۱۱ سپتامبر، طالبان بر افغانستان مسلط شده، داعش خاورمیانه را برای سال‌ها به ناامنی کشاند و آخر کار به دست ایران و متحدانش شکست خورد، امریکا به معنای واقعی کلمه از منطقه فرار کرده و بایدن منفعلانه هزینه عملکرد دیگر رؤسای جمهور امریکا را پرداخت می‌کند. ۲۰ سالگی ۱۱ سپتامبر تابلوی شکست امریکا در خاورمیانه است.

گزارش

مهدی پورصفا

تحلیلی بر یک مغالطه قدیمی در اقتصاد که در حال تکرار است

نهادهای انقلابی موتور محرکه دولت در بازسازی اقتصاد کشور

مهدی نصیری | ایلنا

دولت سیزدهم که یکی از اهداف خود را کمک به توسعه هر چه سریع‌تر کشور تعریف کرده بر اساس برنامه به دنبال همکاری حداکثری با نهادهای عمومی دولتی و غیردولتی و انقلابی در حوزه سازندگی است. در این میان برخی جریان‌ها در داخل کشور از این مسئله انتقاد می‌کنند و آن را نوعی سرکوب بخش خصوصی می‌دانند، با این حال نگاهی به تجربه‌های جهانی در خصوص کشورهایی که امروز غول‌های بزرگ اقتصادی محسوب می‌شوند، نشان می‌دهد این نوع همکاری نه تنها موجب اخلال در فعالیت بخش خصوصی نشده بلکه به شکوفایی بیشتر اقتصاد در تمام حوزه‌ها از جمله بخش خصوصی کمک کرده است.

بحث همکاری و حضور نهادهای انقلابی غیردولتی در اقتصاد یکی از نکاتی است که همیشه موضوعی چالش‌برانگیز در اقتصاد ایران محسوب شده است. در طول سال‌های گذشته یکی از مهم‌ترین تحریم‌های وضع شده از سوی امریکا و کشورهای غربی علیه نهادهایی انقلابی بوده است که در توسعه اقتصاد ایران سهیم بوده‌اند.

از سال ۲۰۰۷ میلادی که تحریم‌ها آغاز شد، بلافاصله این نهادها هدف تحریم‌های گسترده اقتصادی از سوی امریکا قرار گرفتند و حتی بعد از برجام نیز به بهانه‌های مختلف این تحریم‌ها دوباره از سر گرفته شد.

در خصوص دلایل این تحریم‌ها و دشمنی نهادهای غربی می‌توان مطالب فراوانی مطرح کرد اما شاید جدی‌ترین آنها را می‌توان در تأثیرگذاری آنها در توان اقتصادی ایران دانست. همان گونه که در طول سال‌های گذشته بخشی از مهم‌ترین پروژه‌های اقتصادی ایران توسط این نهادها انجام شده است.

■ سرکوب بخش خصوصی یا کمک‌کننده آن

از سوی دیگر نگاهی به تجربه برخی از کشورهای پیشرفته اقتصادی دنیا نشان می‌دهد اتفاقاً در تمام این موارد نهادهای اینچنینی نقش مهمی در توسعه اقتصادی این کشورها داشته‌اند.

این ایفای نقش آنچنان گسترده است که اساساً توسعه برخی فناوری‌ها در حوزه نهادهای نظامی این کشورها نیز صورت گرفته است.

همین تجربه‌های جهانی نشان می‌دهد انتقادات صورت گرفته در داخل و مطرح کردن اتهاماتی همچون سرکوب بخش خصوصی دور از واقع است. اتفاقاً در تمامی این کشورها بخش خصوصی نقش مهمی در اقتصاد دارد و هیچ مشکلی برای ادامه کار ندارد، البته نمی‌توان این نکته را از نظر دور داشت که پشت سر بسیاری از این انتقادات مسائل سیاسی نهفته است و از کوچک‌ترین منطق اقتصادی بهره نمی‌برد.

نکته این است که کشورهایی که هم اکنون به عنوان نمونه‌های موفق در توسعه اقتصادی از آنها نام برده می‌شود، هم اکنون جزو کشورهایی قرار دارند که اقتصاد آنها شاهد همکاری گسترده بخش‌های حاکمیتی و نظامی بوده است.

■ «چین و ژاپن» ۲ تجربه مهم جهانی

یکی از این نمونه‌ها کشور چین است که هم اکنون دومین اقتصاد بزرگ دنیا را بعد از ایالات متحده امریکا دارد و قرار است تا سال ۲۰۲۸ این کشور را پشت سر بگذارد.

ارتش چین ابتدا علاوه بر ساخت و ساز در بخش غیرنظامی، برای تولید تسلیحات نظامی و بعدها مایحتاج غیرنظامی هم سرمایه‌گذاری سنگینی را در صنایع مختلف شروع کرد. بسیاری از اولین محصولات مدرن همچون خودرو و لکوموتیوهای قطار برای اولین بار در صنایع مرتبط با ارتش چین ساخته شد. همچنین ارتش چین اولین بار بخش هوانوردی و صنایع هواپیمایی را در این کشور توسعه داد. طیف محصولات تولید شده توسط این واحدهای تولیدی از محصولات غذایی تا فولاد و قطعات یدکی متنوع بود. در همان زمان بود که بسیاری از تحقیقات روی فناوری‌های پیشرفته صنایع نظامی این کشور آغاز شد.

این نقش ارتش چین در طول سال‌های بعد در اقتصاد ملی این کشور نه تنها کمرنگ نشد بلکه با افزایش رشد اقتصادی این کشور افزایش یافت.

زمانی که چین در دهه ۷۰ رابطه خودش را با امریکا آغاز و رسماً شروع به اصلاحات اقتصادی کرد، تصور بسیاری بر این بود که ارتش چین به تدریج نقش خود را در اقتصاد و توسعه و عمران به بخش خصوصی واگذار می‌کند، کما اینکه این مسیر در بسیاری دیگر از کشورها نیز تکرار شد و نیروهای نظامی به بهانه توسعه رقابت در بخش خصوصی فعالیت‌ها و کارخانه‌های تحت مالکیت را به بخش خصوصی واگذار کردند، با این حال ارتش چین نه تنها دست به این کار نزد بلکه درست برعکس عمل کرد، به عنوان مثال چین بین سال‌های ۱۹۸۱ تا ۱۹۸۵، نزدیک ۱۱۰ میلیون روزکاری را صرف ۴۴ هزار و ۵۰۰ پروژه ساخت و ساز کرد که از جمله آنها می‌توان به توسعه چندین میدان نفتی و کاشت ۲۹۰ میلیون درخت اشاره کرد. برآوردها نشان می‌دهد صنایع مربوط به ارتش چین نزدیک ۱۰ درصد تولیدات صنعتی این کشور را تأمین می‌کردند و تعداد واحدهای صنعتی متعلق به این نهاد نظامی به بیش از ۵۰ هزار کارخانه و واحد صنفی می‌رسید.

ژاپن هم یکی دیگر از کشورهایی است که به رغم اینکه به نظر می‌رسد کاملاً مبتنی بر نهادهای خصوصی است اما اتفاقاً بخش نظامی آن نقش مهمی در جهش اولیه آن داشت. زمانی که جنگ جهانی دوم تمام شد به رغم تمام صدمات وارده ظرفیت‌های بسیار بزرگی در صنایع نظامی ژاپن وجود داشت که به سرعت در اختیار بخش عمومی اقتصاد قرار گرفت. همین فرصت به صنعتگران ژاپنی این امکان را داد تا به سرعت شروع به بازسازی‌های زمان جنگ کنند. شرکت‌هایی که در زمان جنگ برای ارتش ژاپن قطعات نظامی تولید می‌کردند، به سرعت خطوط تولید خود را برای ساخت محصولات غیرنظامی تغییر دادند اما مهم‌تر از خطوط تولید تجربه ارزشمندی بود که صنعتگران ژاپنی اندوخته بودند. فناوری‌های مهمی که در طول سال‌ها برای ساخت محصولات نظامی اندوخته شده بود، در خدمت اقتصاد نظامی قرار گرفت. علاوه بر این میلیون‌ها کارگر باتجربه آماده بودند در هر جایی مشغول کار شوند. عمده این کارگران جوانانی بودند که برای تأمین نیروی مورد نیاز شرکت‌های ژاپنی به جای دانشگاه راهی آموزشگاه‌های فنی و حرفه‌ای شده بودند. این جوانان که حالا به تکنیسین‌های متخصصی در طول سال‌های جنگ تبدیل شده بودند از تخصص فنی لازم برای راه‌اندازی و ساخت هر کارخانه برخوردار بودند. افسران فنی ارتش هم نیروی کار آماده‌ای بودند که می‌توانستند به خدمت اقتصاد در حال بازسازی ژاپن دربیایند.

خطوط تولید مسلسل‌های جنگی در ژاپن با کمی تغییرات شروع به ساخت چرخ‌های خیاطی با کیفیت کردند. کارخانه‌های تولید دوربین‌های چشمی نظامی به سرعت سراغ ساخت عدسی‌ها و دوربین‌های عکاسی رفتند. اگر چه ابتدا کیفیت کار چندان بالا نبود اما معایب کار به سرعت برطرف شد و و از سال ۱۹۵۰ سیل دوربین‌های عکاسی ژاپنی به سمت بازارهای دنیا سرازیر شد. کیفیت کار ژاپنی‌ها چنان بالا بود که حتی کارخانه‌های تخصصی آلمانی نیز مجبور شدند به کیفیت بالای کار ژاپنی‌ها اعتراف کنند. کشتی‌سازهای ژاپنی هم به سرعت بندرگاه‌های خود را به جای ساخت رزمناو به تولید نفتکش و کشتی اختصاص دادند. به این ترتیب ژاپن توانست در کمتر از ۱۵ سال به بزرگ‌ترین کشتی‌ساز دنیا تبدیل شود.

در این بین برخی جوانان ژاپنی که تجربه و بلندپروازی لازم را داشتند سراغ ایجاد شرکت‌های مستقل خود رفتند. با همین اندوخته و تلاش بود که ژاپن توانست در سال ۱۹۵۴ تمام خسارت‌های جنگ را به طور کامل بازسازی کند و تا سال ۱۹۶۸ به دومین قدرت بزرگ اقتصادی دنیا بعد از امریکا تبدیل شود.

■ دولت سیزدهم، آماده همکاری

به طور حتم در دوران فعالیت دولت سیزدهم هم همکاری دولت با نهادهای انقلابی در حوزه بازسازی کشور تشدید خواهد شد. همان گونه که امروز قرارگاه سازندگی خاتم‌الانبیا در مناطق جنوبی کشور مسئول توسعه خطوط آبرسانی و محرومیت‌زدایی است، از سوی دیگر همین تشکل در حال کشیدن خط آهن بندر چابهار به سمت زاهدان است که می‌تواند انقلابی در توسعه مناطق محروم سیستان و بلوچستان ایجاد کند و به یک فرصت بزرگ برای خطوط ترانزیتی کشورمان بینجامد.

این رویه در چهار سال آینده می‌تواند ثمرات فراوانی برای کشور داشته باشد که بیان هر کدام نیاز به توضیح مفصلی خواهد داشت. قابل پیش‌بینی است که در آینده نزدیک انتقادها به این رویه‌ها آغاز می‌شود و مهم‌ترین مسئله نیز محدود کردن فضای کسب و کار بخش خصوصی است، با این حال نگاهی به شرایط نمونه‌های جهانی ذکر شده نشان می‌دهد اتفاقاً حضور همین نهادها با تجربه بالای خود می‌تواند کمک مؤثری به اقتصاد کشورها در طول سال‌های پیش‌رو برای بازسازی کشور باشد، به خصوص آنکه دولت سیزدهم در پی بهبود هر چه سریع‌تر اقتصاد برای کمک به مردم در شرایط فعلی است.

> همان گونه که امروز قرارگاه سازندگی خاتم‌الانبیا در مناطق جنوبی کشور مسئول توسعه خطوط آبرسانی و محرومیت‌زدایی است، از سوی دیگر همین تشکل در حال کشیدن خط آهن بندر چابهار به سمت زاهدان است که می‌تواند انقلابی در توسعه مناطق محروم سیستان و بلوچستان ایجاد کند و به یک فرصت بزرگ برای خطوط ترانزیتی کشورمان بینجامد

نکته

کارشناس مسائل سیاسی:

بازیگران فرامنطقه‌ای جز اخلال در روابط کشورهای منطقه، کار دیگری ندارند

یک کارشناس مسائل سیاسی مذاکره ایران و عربستان را برای حل مشکلات منطقه دانست و اظهار کرد: جمهوری اسلامی علاقه‌مند به صلح، ثبات، امنیت پایدار و توسعه همه‌جانبه در منطقه است.

سیدرضا صدرالحسینی، در گفت‌وگو با مهر در تشریح مذاکرات بین ایران و عربستان گفت: معمولاً در تمام مذاکرات دیپلماتیک بین کشورها، مذاکرات ابتدا در سطح کارشناسی و کسانی که به جزئیات موضوع کاملاً احاطه دارند، برگزار می‌شود و گاهی وقت‌ها این مذاکرات ممکن است سال‌ها طول بکشد اما در نهایت مسئولان رسمی دیپلماتیک دو کشور هستند که امضای توافقنامه‌ها را با یکدیگر خواهند داشت.

این کارشناس مسائل سیاسی در ادامه تصریح کرد: مذاکرات ایران و عربستان نیز از این امر مستثنا نیست و همه مفاد توافقنامه احتمالی و همه موضوعاتی که دو کشور علاقه‌مند هستند باید به طور جزئی و در سطح کارشناسی مورد بررسی و واکاوی قرار گیرد و پس از حل همه این موضوعات و ابهام‌زدایی از همه جزئیات، مذاکرات در سطح بالاتری پیگیری شود.

وی همچنین تصریح کرد: معمولاً مذاکرات وقتی در سطح بالا پیگیری می‌شود، در زمان کوتاه‌تری قطعیت پیدا می‌کند که یا به سمت حل مسئله یا به سمت عدم‌حل مسئله می‌رود. ممکن است در آن مذاکرات سطح بالاتر، سؤالات و ابهامات دیگری نیز به وجود بیاید که مجدداً باید در سطح کارشناسی مورد مطالعه قرار گیرد و نسبت به آن اظهار نظر کارشناسی انجام شود.

این تحلیلگر مسائل بین‌الملل در پاسخ به سؤالی در خصوص نقش ارتباط با همسایگان و خنثی‌سازی تحریم‌ها علیه کشورمان گفت: مسئله خنثی‌سازی تحریم‌ها یک موضوع دیگری است که به نظرم ممکن است به عنوان اولویت‌های بعدی این مذاکرات باشد.

صدرالحسینی همچنین تصریح کرد: اگر منطقه با یک توافق عمومی اداره شود، از جهت امنیتی، اقتصادی و تأمین امنیت آب‌های منطقه، به نفع همه کشورها خواهد بود و ایران نیز علاقه‌مند است منطقه برای همه امن باشد.

این کارشناس مسائل منطقه‌ای افزود: کشورهای فرامنطقه‌ای و در رأس آنها امریکایی‌ها و رژیم‌صهیونیستی به جز اخلال در روابط کشورهای منطقه و ناامن‌سازی منطقه، هیچ کار دیگری انجام نمی‌دهند. بر این اساس جمهوری اسلامی علاقه‌مند به صلح، ثبات، امنیت پایدار و توسعه همه‌جانبه در منطقه است و در رابطه با این موضوع با یک مذاکره عادلانه و متوازن همراه است و علاقه دارد مشکلات منطقه هر چه زودتر حل و فصل شود.

خبر

فرمانده کل ارتش:

نیروی دریایی ارتش استکبار را دچار ابهام راهبردی کرد

فرمانده کل ارتش جمهوری اسلامی ایران اظهار کرد که مأموریت راهبردی ناوگروه هفتاد و پنجم نیروی دریایی، استکبار جهانی را دچار ابهام راهبردی کرد.

به گزارش ایسنا، امیر سرلشکر موسوی صبح دیروز در مراسم استقبال از ناوگروه هفتادوپنجم نیروی دریایی ارتش، اظهار کرد: بعد از پیام بزرگوارانه و محبت‌آمیز رهبر معظم انقلاب و گزارش ممتاز فرمانده ناوگروه جای کلام دیگری در این مراسم بسیار مهم باقی نمی‌ماند. همه به خاطر دارند که فرماندهی معظم کل قوا برای اولین بار در آذر سال ۹۰ ایده رفتن به اقیانوس اطلس را تأیید کردند و در آذر ۹۵ مجدداً بر این مسئله تأکید کردند و اینک خدای بزرگ را شاکریم که به دریادلان ایران توفیق داد دماغه امیدنیک را در بدترین شرایط جوی و عملیات سیاسی و روانی دشمن دور بزنند و وارد اقیانوس اطلس شوند و فرمان مقام معظم رهبری را اجرایی کنند.

وی تصریح کرد: این مأموریت تاریخی در استقلال کامل و به برکت انقلاب اسلامی و نظام جمهوری اسلامی و تدابیر داهیانه فرمانده کل قوا، با درایت، هوشمندی دانش، استقامت، شجاعت و اقدام جهادی نیروی دریایی محقق شد و گامی مهم در تحقق اهداف گام دوم انقلاب تلقی می‌شود.

امیر موسوی تأکید کرد: این اقدام راهبردی نیروی دریایی استکبار جهانی و در رأس آنها تروریست‌های امریکایی را دچار ابهام راهبردی کرد. اجرای این مأموریت به استکبار جهانی نشان داد حرف حق مردم ایران قدرت یافته و هیچ مانعی قادر به توقف اراده این ملت برای خیزش تمدنی به سوی دریا نیست. تحریم‌های حداکثری توان ما را بیشتر کرده است.

عضو شورای مرکزی جامعه روحانیت:

اصلاحات با مدیریت ضعیف اقتصاد را فلج کرد

عضو شورای مرکزی جامعه روحانیت مبارز اظهار کرد که زمینه مطالبات از دولت برای اصلاح‌طلبان وجود ندارد، اما مطالبات بحق مردم باید پاسخ داده شود و کسانی که خودشان مخرب بوده‌اند، جا ندارد مطالبه هم کنند.

حجت‌الاسلام حسین ابراهیمی، عضو شورای مرکزی جامعه روحانیت مبارز در گفت‌وگو با مهر، در خصوص تردیدآفرینی اصلاح‌طلبان و ایجاد تشکیک آنها در رابطه با وعده‌های دولت رئیسی در روزهای اخیر، گفت: اصلاح‌طلبان مترصد هستند دولت سیزدهم را تخریب کنند، از این رو مطالباتی که مطرح می‌کنند با انگیزه تخریب صورت می‌گیرد، در حالی که اولین ماه‌هایی است که رئیسی مشغول کار شده و دولت او باید اطلاعات لازم را از کشور و امکاناتش به دست بیاورد و تصمیم بگیرند، برنامه‌ریزی کنند و کار انجام دهند.

وی با اشاره به اینکه مشکلاتی که برای رئیسی درست شده است، مربوط به دولت‌های گذشته است و در حال حاضر آغاز بسیار خوبی صورت گرفته است، افزود: رئیسی مسافرت‌های استانی را در پیش گرفت برای آنکه اطلاعات لازم را جمع‌آوری کند و ببیند چه امکانات و ظرفیتی در استان‌ها وجود دارد و استان‌ها با چه مشکلات و معضلاتی مواجه هستند تا بر اساس اطلاعات به دست آمده برنامه‌ریزی و اجرا کنند.

ابراهیمی بیان کرد: این عجله و شتاب برای طرح مطالبات از سوی اصلاح‌طلبان، به منظور آماده‌سازی مقدمات تخریب است تا در بزنگاه‌ها دولت رئیسی را ناکارآمد معرفی کنند، اما واقعیت این است که آغاز خوب بوده و باید اجازه داد به نتیجه برسد نه اینکه هنوز شروع نشده یکسری مسائل مطرح شود که در این ظرف زمانی قابل تحقق نبوده است.

وی با تأکید بر اینکه مهم‌ترین بحران و چالشی که از سوی اصلاح‌طلبان و دولت برخاسته از آن ایجاد شد، مربوط به مسئله اقتصاد بود، خاطرنشان کرد: آنها اقتصاد کشور را فلج کردند. معیشت مردم، تورم و مشکلات اجتماعی ناشی از اقدامات آنها بوده است و هر گوشه‌ای را که با دقت نگاه کنید، کارها بر زمین مانده و کاری انجام نشده است. آنها همه چیز را به برجام گره زدند و تکیه‌گاه‌شان غرب بود که غرب هم عدم تعهد خود را به آنها نشان داد.

ابراهیمی در پایان تأکید کرد: زمینه مطالبات برای اصلاح‌طلبان وجود ندارد، اما مردم مطالبات دارند و حقشان است. مطالبات مردم باید پاسخ داده شود و الان باید تلاش کنند و جدیت به خرج دهند که این کار انجام شود اما کسانی که خودشان مخرب بودند و چالش به وجود آوردند، جا ندارد که مطالباتی هم داشته باشند.

نماینده مردم مشهد در مجلس:

طرح شفافیت آرای نمایندگان در دستور کار مجلس قرار گیرد

نماینده مردم مشهد در مجلس گفت: کمیسیون تدوین آیین‌نامه داخلی مجلس طرح شفافیت آرای نمایندگان را تصویب کرده است و باید در دستور کار مجلس قرار گیرد و انتظار دارم هیئت رئیسه هر چه سریع‌تر آن را در دستور کار قرار دهد.

به گزارش فارس، حجت‌الاسلام نصرالله پژمانفر، نماینده مردم مشهد در مجلس در نطق میان دستور روز گذشته خود در صحن علنی مجلس اظهار داشت: کمیسیون تدوین آیین‌نامه داخلی مجلس طرح شفافیت آرای نمایندگان را تصویب کرده است و باید در دستور کار مجلس قرار گیرد و انتظار دارم هیئت رئیسه هر چه سریع‌تر آن را در دستور کار قرار دهد.

پژمانفر تصریح کرد: مردم از فاصله زیادی که بین دولت و ملت ایجاد شده بوده و مسئولان در پشت شیشه‌های ماشین‌های خود گاهی مردم را می‌دیدند خسته شده بودند اما اقتضا می‌کند که دولت در همین شش تا هفت ماه باقی مانده تا پایان سال اقداماتی را که تغییر رویکرد دولت در حل مسائل اصلی مردم است در سفره آنها نشان دهد.

وی افزود: مجلس شورای اسلامی به طور کامل آماده است که در یک تعامل سازنده در مسیر حل مسائل مردم شبانه‌روز نشناسد و ما بنا نداریم در پشت تریبون‌ها حرف‌هایمان را به شما بزنیم و باید در یک فضای سازنده، پیام‌های مشترک عملی مجلس و دولت منجر به حل مسائل مردم شود نه صرف یکسری دیالوگ‌های تکراری.

نماینده مردم مشهد و کلات در مجلس یازدهم با انتقاد از اینکه مرخصی بی‌حد و اندازه مجرمان اقتصادی و امنیتی موجب در مظان اتهام قرار گرفتن دستگاه قضایی است، تصریح کرد: کمیسیون اصل ۹۰ مجلس به این موضوع ورود کرده و باید تمامی آنهایی که در این مسئله مورد خطاب هستند به زندان‌ها برگردند.